

Alumne. Det er blot det, jeg vilde be-
 rigtige, for at ingen skulde mene, at jeg
 har sagt noget andet. Jeg ved dog lidt
 om, hvad der staar paa Finansloven i saa
 Henseende.

Meyer: Det ærede Medlem for Ribe
 (Busk) har fremsat nogle Udtalelser, som
 det forekommer mig ret nødvendigt at
 imødegaa, saa meget mere som de Paa-
 stande, det ærede Medlem fremkom med,
 aldeles ikke holde Stik overfor det, der er
 oplyst for ganske nylig ved anden Behand-
 ling af Finansloven for 1905—06. Det
 ærede Medlem har nemlig omtalt Usserød
 Klædefabrik som Bevis for Statsdriftens
 Urentabilitet og sagt, at der havde man
 Bevis for, at den ikke lønnede sig. Maa
 jeg tillade mig at henlede det ærede Med-
 lems Opmærksomhed paa, at der netop —
 det oplystes her under Forhandlingerne —
 ved Usserød Klædefabrik har været et
 Overskud, der for de sidste 4 Aar har
 været anslaaet til over 100,000 Kr. aarlig.
 Det er først nu paa Slutningen, at det er
 gaaet ned til 20,000 Kr. aarlig, [og det
 skete jo under den afgaaede Krigsminister,
 der viste sig at have været en daarlig Ad-
 ministrator. Overfor denne afgaaede Krigs-
 minister udtalte det ærede Medlem for
 Ribe sig ved en given Lejlighed saaledes,
 at det heller ikke undrer mig, om han paa
 dette Punkt har skuffet det ærede Medlems
 Tillid. Man har her atter et Bevis for,
 forekommer det mig, at Administration er
 et, Statsdrift et andet. Naar man admini-
 strerer slet, vil det, enten det er Privat-
 drift eller Statsdrift, absolut komme til at
 give sig Udtryk i et daarligt Resultat.
 Hvor man har en klog Administration —
 og denne kan man lige saa vel skaffe sig
 ved Stats- som ved Privatdrift —, vil der
 ikke være Spor af Tvivl om, at et Fore-
 tagende lige fuldt kan lykkes under Sta-
 tens Drift som under privat Drift. Men
 desværre, vel ere vi naaede til det Sta-
 dium, hvor vi kalde os Demokrater, men
 det vilde være en stor Misforstaaelse at
 tro, at man i vor Administration har faaet
 de demokratiske Principper slaaede fast.
 Der er overordentlig meget endnu at ud-
 rette, og det er en af Grundene til, at
 man, naar Staten driver Forretning, ofte
 ser, at disse Forretninger lønne sig langt
 daarligere, end de vilde have gjort, om
 man havde haft demokratiske Principper i
 Administrationen.

Maa jeg i samme Forbindelse tillade
 mig at oplyse, at her, hvor der er Tale om
 det nedadgaaende Overskud paa Usserød

Klædefabrik, kan det ikke have været,
 fordi Arbejdslønnen er for høj. Det op-
 lystes samtidig af det ærede Medlem for
 Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M.
 Klausen), at disse Arbejdere, som have en
 11 Timers Arbejdsdag, gennemsnitlig have
 en Aarsindtægt af 850 Kr. som Dagløn-
 nere, og som Akkordarbejdere have de en
 Indtægt fra 1,000 til 1,350 Kr. Vi maa
 da alle erkende, at den Løn, disse Arbej-
 dere erhverve sig, er saare ringe i Forhold
 til de Krav, man maa stille til Livet. Man
 vil ikke kunne beskyldte dem for at skære
 en bred Rem af Statens Ryg. Jeg kunde
 have Lyst til at vide, om man ikke paa
 andre Hold vilde kunne godtgøre, at der
 kræves lidt vel rigeligt, naar der er Tale
 om Statsadministration. Det bliver ikke
 paa Arbejdernes Lønninger, vi skulle søge
 Beparelser — her kunde der være Tale
 om at give en forholdsvis ret god For-
 højelse —, medens man overfor Folk med
 de store Lønninger nok kunde staa sig ved
 at reducere noget til Tider for at bringe
 mere Harmoni til Veje og lidt større Over-
 skud for selve Staten. Det ærede Medlem
 for Ribe udtalte sig før saaledes, at jeg
 kunde faa Indtryk af, at han mente, at
 de selvejende Institutioners Fordel skulde
 søges bl. a. deri, at man kunde betale
 lavere Lønninger. Jeg kan dog ikke tænke
 mig, at det ærede Medlem som god Demo-
 krat vil være villigt til at forsvare det, hvis
 vi endelig ville tale nærmere om denne Sag.
 Demokratiet forpligter da ogsaa overfor
 Arbejdernes Krav om Lønninger, som gøre
 dem i Stand til at føre et nogenlunde
 menneskeværdigt Liv.

Skulle vi spare paa de selvejende In-
 stitutioner saaledes, at det bliver Arbejds-
 lønnen, det gaar ud over, vil det for mig
 være tilstrækkelig Grund til at bryde Sta-
 ven over alt, hvad der hedder selvejende
 Institutioner, og selv om man under Stats-
 drift skulde betale højere Løn og derved
 ogsaa faa et dyrere Budget, vilde det
 ingenlunde betyde det samme, som at Sta-
 ten bliver fattigere. Thi fattige Arbejdere
 betyde daarlige Samfundsforhold, mindre
 Indtægt for Statskassen, vellønnede Arbej-
 dere ville altid, da de udgøre de store
 Masser, betyde, at Samfundets Vel trives.
 Man vil under saadanne Forhold, hvor
 Lønnen er høj, kunne gøre Regning ikke
 alene paa mere almindelig Velstand, men
 paa almindelig Tilfredshed. Det gælder i
 stort som i smaat, at hvor man sparer
 nedadtil, skader man de store fælles Sam-
 fundsinteresser. Det forekommer mig, at
 det ærede Medlem her fremkom med en